

Forhøjelserne bleve endnu mere vidtgaaende, end Tilfældet er. Dette gælder i særlig Grad om Prisen for Abonnementskort mellem 2 bestemte Stationer. Dette er vel det Punkt, som har været Genstand for mest Kritik. Baade det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) og det ærede Medlem for Lyngby (Wilmann) og Hillerød (Dinesen) og Københavns 2den Valgkreds (Benzon) have alle udtalt sig mere eller mindre stærkt imod den foreslaaede Forhøjelse. Jeg vil erindre om, at dette Spørgsmaal var Genstand for megen Forhandling i Jernbanekommissionen, og det Forslag, som Kommissionen eller dens Flertal fremsatte om Forhøjelse af Prisen ikke blot for Abonnementskort mellem samtlige Stationer men ogsaa for Abonnementskors mellem 2 bestemte Stationer, gik meget betydeligt ud over det, der her er Tale om. Og under Forhandlingerne i Landstinget i Aar viste det sig, at der inden for alle Partier var megen Stemning for at gaa endog betydeligt ud over de 35 pCt., der ere blevne Resultatet. Uagtet denne Forhøjelse er større, end hvad jeg ønsker, og jeg tror større, end hvad der for Statsbanerne selv er fordelagtigt, mener jeg alligevel, at alle de, der have Interesse i, at Priserne paa disse Kort holdes inden for rimelige Grænser, kunne have Anledning til at lykønske sig med, at Forhøjelsen ikke er bleven betydeligt større, end Tilfældet er.

I sin Almindelighed er det vel egentlig kun det ærede Medlem for Helsingør, som har udtalt sig mod Loven som Helhed. Hans Opfattelse synes nærmest at være den, at vi overhovedet ikke skulle søge at forøge Statsbanernes Indtægter gennem en Takstforhøjelse, men udelukkende nøjes med den Indtægtsforøgelse eller den Forøgelse af Udbyttet, som kan fremkomme ved Besparelse i Udgifter. Nu vil jeg erkende, at det er meget smigrende for Jernbaneadministrationen at antage, at den skulde være i Stand til alene ad den Vej at bringe et virkelig tilfredsstillende økonomisk Resultat. Men hvor meget jeg end paa Administrationens Vegne maa takke for en saa stor Tillid, maa jeg dog tilføje, at jeg er overbevist om, at denne Udvej ikke vil vise sig tilstrækkelig. Og jeg ser ikke rettere, end at, saaledes som vore Takster ere nu, kan man med god Samvittighed gaa til at sætte dem noget op. Jeg gentager, hvad jeg har sagt baade i Fjor og i Aar, at en saadan Forhøjelse maa ske med Varsomhed; og paa adskillige Punkter ere vi, efter min Opfattelse, snarere komne for højt. Men uden nogen

Forhøjelse af Taksterne kunne vi ikke vente at opnaa det, som det dog er rimeligt at forlange af de store Kapitaler, vi have anbragt i Jernbanerne: en nogenlunde passende Forrentning.

Til det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), som henstillede til mig endnu i sidste Øjeblik at gøre et Forsøg paa at faa Grundtaksten for Personbefordringen forhøjet fra 2,5 til 2,6 Øre for Billetter paa 3die Klasse, vil jeg sige, at jeg tør ikke gøre et saadant Forsøg. Jeg er for det første personlig tilbøjelig til at mene, at 2,5 er at foretrække, allerede af den Grund, at det er det sikrere Standpunkt at staa paa; men dernæst har jeg ikke det Indtryk, at en Forhøjelse til 2,6 vilde kunne vinde Tilslutning her i Tinget, medmindre der dertil knyttedes den samme Betingelse, som blev vedtagen i Fjor, nemlig at man indfører Returbilletter med Rabat. Og jeg anser den lavere Grundtakst uden saadanne Returbilletter for at være ubetinget at foretrække fremfor den højere Takst med Returbilletter.

Jeg maatte gøre en Bemærkning med Hensyn til det Tillæg, som er fastsat for Rejser med Iltog og Eksprestog. Det Spørgsmaal har været opkastet, hvor vidt dette Tillæg kan ventes at ville blive opkrævet for alle de Tog, der nu løbe paa de forskellige Banestrækninger og i Fartplanerne ere betegnede som Iltog eller Eksprestog. Dertil vil jeg sige, at dette vilde efter min Mening ikke kunne lade sig gøre. Betegnelserne Persontog og Iltog ere, saaledes som Køreplanen for Tiden er affattet, for en stor Del ganske vilkaarlig. Der findes opført under Benævnelsen Iltog adskillige Tog, som paa ingen Maade ere hurtigere end de almindelige Persontog, endogsaa Tog, som holde ved saa at sige alle Stationer. Det er min Opfattelse, at Tanken med at indføre et saadant Tillæg som det, der er optaget Bestemmelse om, maa være den, at det er de gennemgaaende hurtige Tog paa de lange Rejser, der er sigtet til. Derimod vilde det efter min Mening være ganske urimeligt og umuligt, om man vilde indføre et Tillæg, tilmed af en saadan Størrelse, som der her er Tale om, for de Togs Vedkommende, som ere bestemte til at betjene den mere lokale Trafik. For saa vidt altsaa en Del af denne Slags Tog for Tiden benævnes Iltog, vil det være nødvendigt at døde dem om, saaledes at Reglen kommer til at virke overensstemmende med det, jeg alene be-
tragter som dens Hensigt; nemlig at være